

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 30538

Charles Gustaf Emanuel Holmgren, Eskilstuna

Kl. 71b 7/00
A43c 4/00

Sprzączka do przytrzymywania końców taśmy, zwłaszcza końców sznurowadeł

Zgłoszono 5 maja 1939

Udzielono 18 kwietnia 1942

Pierwszeństwo: 7 maja 1938 (Szwecja)

Wynalazek niniejszy dotyczy sprzączki, za pomocą której końce taśmy można wygodnie i niezawodnie przytrzymywać w nadanym im położeniu; sprzączka ta pozwala również na szybkie i łatwe zwalnianie końców taśmy. Sprzączka według wynalazku nadaje się zwłaszcza do przytrzymywania końców sznurowadeł i usuwa dotychczasowe, mniej lub więcej uciążliwe zawiązywanie lub rozwiązywanie sznurowadeł.

Sprzączka według wynalazku składa się z dwóch zasadniczo równoległych do siebie ścianek bocznych, umieszczonych w pewnym odstępie od siebie i przytrzymywanych za pomocą pewnej liczby trzpieńków, rozmieszczonych na różnych wysoko-

ściach w ten sposób, że w każdej parze trzpieńków (umieszczonych z każdej strony ścianek bocznych) jeden trzpień jest nieco wyżej położony od drugiego. Trzpień wyżej położony są nieco bliżej osadzone niż trzpień dolny. Końce taśmy zakłada się pod dolne trzpień, przeprowadza przez górne trzpień i dalej z powrotem pod dolne trzpień każdej pary, tak iż końce te zostają przytrzymywane w nadanym położeniu dzięki naprężeniu i tarcu między końcami taśmy a trzpieńkami. Ścianki boczne sprzączki wystają z korzyścią nieco poniżej dolnych trzpień, tak iż końce taśmy nie mogą wysuwać się z boku.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania sprzączki według wynalazku.

Fig. 1 przedstawia pionowy przekrój sprzączki, a fig. 2 — widok sprzączki od końca.

Jak wyżej wspomniano, sprzączka składa się z dwóch ścianek bocznych 1, przytrzymywanych za pomocą dwu par trzpień 2 i 3. W każdej parze trzpień 2 jest osadzony nad trzpieniem 3. Taśma 4, której końce 5 mają być przytrzymane, jest końcami swymi przeprowadzona pod dolnymi trzpieniami 3, otacza górne trzpienie 2 i wraca pod dolne trzpienie 3.

Podczas pociągania jednego, a najlepiej obu końców taśmy 5 w kierunku na zewnątrz taśma zostaje napięta, przy czym naprężenie części taśmy i tarcie ich powoduje to, że końce taśmy zostają zaciśnięte, wskutek czego przypadkowe obluźnianie się tych końców jest niemożliwe. Obluźnianie końców taśmy uskutecznia się najlepiej w ten sposób, że jeden koniec taśmy pociąga się w kierunku ku górze lub że kciukiem i palcem wskazującym przytrzymuje się boczne ścianki 1 sprzączki, wychylając tę ostatnią ku górze około jednego z dolnych rogów i wyciągając ją równocześnie na zewnątrz. Boczne ścianki 1 wystają, jak już wspomniano, nieco poniżej dolnych trzpień 3, tak iż końce taśmy są prowadzone z boków.

W razie potrzeby między dolnymi brzegami ścianek bocznych można wykonać denko.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sprzączka do przytrzymywania końców taśmy, zwłaszcza końców sznurowadeł, znamienna tym, że posiada parę ścianek bocznych, przytrzymywanych za pomocą pewnej liczby parami rozmieszczonych trzpień, osadzonych na różnej wysokości, przy czym w każdej parze jeden trzpień jest osadzony ponad drugim trzpieniem, a przy użyciu sprzączki końce taśmy wprowadza się pod dolne trzpienie i otacza górne trzpienie, przeprowadzając je z powrotem pod dolne trzpienie tak, iż dzięki naprężeniu i tarcu końce taśmy są zaciskane w danym położeniu.

2. Sprzączka według zastrz. 1, znamienna tym, że ścianki boczne wystają poza dolne trzpienie, tak iż końce taśmy są z boków prowadzone.

3. Sprzączka według zastrz. 1 lub 2, znamienna tym, że górne trzpienie są położone bliżej siebie niż dolne trzpienie.

4. Sprzączka według zastrz. 1, 2 lub 3, znamienna tym, że dolne końce ścianek bocznych są połączone ze sobą za pomocą płytki dennej.

Charles Gustaf Emanuel
Holmgren

Zastępca: inż. W. Römer
rzecznik patentowy

Fig.1.

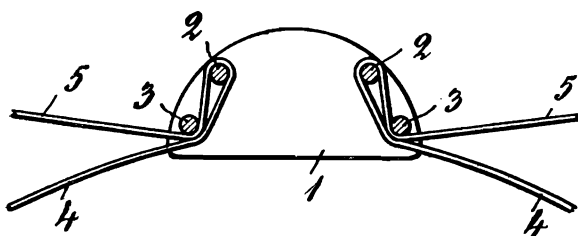

Fig.2.

